

ksanka sunt octo: *persona, res* prout opponitur personae, *essentia seu natura, causalitas, modus, quantitas* continua et discreta, *locus, tempus*.

Iamvero si circa personam versatur interrogatio, ea fiet per pronomen *kalla? quisnam?* Si versetur circa essentiam seu naturam, interrogatio fiet per pronomen *kapsin? quid?, quidnam?* Pariter interrogatio circa causam fit per *kapsin? cur? curnam?* Si autem interrogatio versetur circa quinque reliqua suprema genera, interrogatio fit per pronomen *kaa?, quinam?, quonam?, quodnam?*

Vides igitur considerationem de supremis generibus, prouti ea intelliguntur a ksanka, non esse inanem speculationem, quum suo valore practico non careat. Verum generum supremorum momentum plenius intelligitur, quando sermo erit de verbis universalissimis, quae supremis generibus respondent, et de nominibus (*y*), quae cum supremis rerum generibus nexu arctissimo vinciuntur.

Exempla. Ex verbis ukwakini, *dico; ukaklik, est meum nomen; nisnilsukni, est illud quod bonum est; kakani, hoc modo se habet; kasni, tantum est; ksani, tot sunt; ukwakiltsgamalni, ibi oro; kaswusalipni, tunc mortuus est* prodeunt

kinkaki? dixistine?	kaa kinakaki? quidnam dixisti?
kinkaklik? est ne tuum nomen?	kaa kinakaklik? quodnam est tuum nomen?
kisnilsuk? est ne illud quod bonum est?	kaa kisnilsuk? quodnam est illud quod bonum est?
k'kaka? hoc ne modo se habet?	kaas kakaka? quonam modo se habet?
kikas? tantumne est?	kakas? quantumnam est?
kiksa? totne sunt?	kaksa? quotnam sunt?
kinkakiltsgamal? ibine oravisti?	kaa kinakakiltsgamal? ubinam oravisti?
k'kaswusalip? tuncne mortuus est?	kaas kakaswusalip? quandonam mortuus est?

Vides ante participia *kakas* et *kaksa* ksanka suppressere particulam *kaa*; formae enim regulares deberent esse *kaas kakas, kaas kaksa*. Hoc fortasse ideo factum est, quia ista participia fre-